

[Aksel Larsen.]

Ministeriet, Landmandsbanken, Handelsbanken og Privatbanken og vort Selskab“. Maaske kunde vi faa Oplysning om, hvorledes det saa forholder sig.

Derpaa et andet Spørgsmaal. Der bliver sagt af Ministeren, at hvad angaar Oplysninger om Selskabets Status, finansielle Forhold, Regnskab o. s. v., kan man efterse Selskabets officielle Regnskab, og det er naturligvis rigtigt nok; men det er jo temmelig indlysende, at dette ikke giver de Oplysninger, der er Brug for til Bedømmelse af den foreliggende Sag. Og en Henvisning til, at det Udvalg, der skal nedsættes, vil tilvejebringe den fornødne Klarhed, vejer ikke ret tungt, da man kan gaa ud fra som givet, at dette Udvalg under ingen Omstændigheder faar Lov til at forelægge Resultatet af sit Arbejde for det saakaldte høje Ting.

Dernæst Spørgsmaalet om Risikoen. Den højtærede Handelsminister forsikrede i Gaar, at Staten overhovedet ikke paa noget Punkt løb nogen Risiko eller var inde i nogen økonomisk Risiko med Hensyn til Burmeister & Wain, specielt ikke i Forholdet med Eksportkreditterne, og det er blevet gentaget i Dag. Saaledes foranlediget finder jeg Grund til at rette det direkte Spørgsmaal til Handelsministeren, om Burmeister & Wain i alle Tilfælde fuldt ud og pr. Dato har opfyldt sine Forpligtelser overfor Staten netop med Hensyn til Eksportkreditterne.

Endelig er der de stillede Ændringsforslag. Vi har i Gaar spurgt om, hvad der gøres for at sikre Arbejderne; Svaret foreligger nu i Form af Forslag til en ændret Afattelse af § 5. Her fastslaaes det, at det, man skal paase og sikre, er, at der ikke sker noget, hvorved Selskabets og Kreditorernes — det vil sige Storbankernes — Stilling kan blive forrykket eller skadet. Hvordan det saa gaar med Arbejderne, har altsaa ingen Interesse. (*Vilhelm Rasmussen*: Det staar i Ordet „Selskabet“!). Nej, det staar ikke i Ordet „Selskabet“. (*Vilhelm Rasmussen*: Jo, det gør!). Ja, det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen som forhenværende Socialist vil paastaa, at Burmeister & Wain's Aktionærer er identiske med Burmeister & Wain's Arbejdere, for et kapitalistisk Selskab bliver ikke det samme som dets Arbejdere, Arbejdsgivere og Arbejdere er ikke det samme.

Der findes intet i dette Ændringsforslag, som paa nogen Maade sikrer Arbejderne, enten at de beholder deres Arbejde,

eller at deres Lønninger ikke gaar ned. Tværtimod er jo Burmeister & Wain som førende indenfor Arbejdsgiverforeningen i Færd med at gennemføre et bredt anlagt Angreb mod Arbejderne, der tilsigter en Nedsættelse af Lønningerne med 20 pCt. Her kommer nu Staten og vil efter Regeringens Forslag, som utvivlsomt bliver vedtaget, støtte det betrængte kapitalistiske Selskab Burmeister & Wain, der skal have Lov til i Kraft af denne Støtte aktivt at arbejde paa at faa nedsat Arbejdernes Lønninger og har Ret til at afskedige saa mange Arbejdere, som det passer Selskabet i den kommende Tid!

Hvad angaar vort Ændringsforslag, hvorom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forsikrede, at det ikke vil blive vedtaget, end ikke Kommunisternes nære Frænder, som det ærede Medlem udtrykte sig, Retsforbundet, vil stemme for det, skal jeg for det første sige, at hvad det formelle angaar, er det ikke nødvendigt ligefrem at komme med Fornærmelser mod vort Parti ved at bruge den Slags Betegnelser, og dernæst skal jeg sige, at vort Ændringsforslag er stillet for virkelig at faa kontroleret, om der findes andre Partier i denne Sal, som tænker paa Burmeister & Wain's Arbejdere.

Handelsministeren siger, at man ikke kan vedtage et saadant Forslag, og at Forslaget, selv om det vedtages, ikke vil forhindre Burmeister & Wain i at standse. Med andre Ord, Handelsministeren erkender, at det er Bankerne og ikke Rigsdagen, der er afgørende, saa hvis man vedtager en Lov, der ikke passer Storbankerne, lader de Burmeister & Wain standse. Det er, hvad vi har hævdet hele Tiden; men det er altid blevet bestridt ikke blot fra ministeriel Side, men ogsaa af samtlige borgerlige Partier i denne Sal, at det er Bankerne, der skriver Lovene, og ikke Rigsdagen. Ellers skulde vi være yderst villige til at stille et Underændringsforslag til vort Ændringsforslag, hvori vi sagde, at Bankerne forpligtes til at stille de nødvendige Midler til Raadighed. Men ogsaa et saadant Forslag vil jo blive afvist af Handelsministeren, som vil sige: det gaar ikke, det kan ikke gennemføres, det kan Ministeriet ikke modtage!

Hvad angaar Udvalgets Sammensætning, erklærede Ministeren i Gaar i et Svar til mig, at han under ingen Omstændigheder vilde gaa med til en Sammensætning efter de Linier, jeg havde antydnet. Ja, jeg antydede dem, efter hvad „Berlingske Tidende“, der jo er vel orienteret